

Øst for Paradis præsenterer

HESTEN FRA TORINO

En film af Béla Tarr

VINDER AF SØLVBJØRNEN VED BERLIN FILM FESTIVAL 2011

PREMIERE

TORSDAG D. 14. JULI 2011

PRESSEVISNING

FREDAG 8. JULI KL. 9.30 I GRAND

PREMIEREBIOGRAFER

KØBENHAVN

ÅRHUS

GRAND

ØST FOR PARADIS

Øst for Paradis

Paradisgade 7-9

8000 Århus C

Line Daugbjerg Christensen
Direktør

www.paradisbio.dk

8611 6444

Synopsis

Torino 1889. Nietzsche ser en trækhest blive mishandlet og slår armene om den for at komme den til undsætning. Herefter mister han såvel bevidstheden som sin forstand, og han mæler ikke et ord efter den dag. Dette er historien om, hvad der senere skete med hesten...

En filmoplevelse ud over det sædvanlige kan man roligt kalde mesterinstruktøren Béla Tarrs nyeste film, der med sin intense skildring af to menneskers gradvise vej mod den sidste endestation tog anmelderne med storm på årets filmfestival i Berlin. Det hele starter med en kort historie om, hvordan filosofen Friedrich Nietzsche en dag på gaden i Torino så en hest blive mishandlet - og for at komme den til undsætning kastede sig om halsen på den. 'Ingen ved, hvad der efterfølgende skete med hesten' konkluderer filmens fortællerstemme ironisk, inden Bela Tarr, sammen med sit faste hold blænder op for sin måske mest minimalistiske film til dato - der følger den korte optakt op med en godt to en halv time lang skildring af to simple bønders sidste syv dage, mens alt gradvist går i stå omkring dem. I tredive knugende indstillinger struktureret som en omvendt skabelsesberetning skildres deres sidste dage i tindrende smukke sort-hvide billeder og til et hypnotisk soundtrack af Tarrs hofkomponist. En kompromisløs film for alle der troede, at filmkunsten var død.

(tekst CPH PIX)

Om instruktøren

Béla Tarr er født i Pécs i Ungarn i 1955. Han begyndte sin karriere som filmskaber som 16-årig med at lave amatørfilm, primært dokumentarer, og debuterede med spillefilmen FAMILY NEST i 1977. Béla Tarr fremhæves ofte som en af filmkunstens fremmeste fornyere. Hans film prøver at indfange livets rytme og nuet. Selve historien bliver mindre vigtig end den tid, vi som publikum tilbringer sammen karaktererne. Og netop derfor skal Tarrs film først og fremmest opleves. Det er kombinationen af den gode tid, han selv tager sig, mens hans grundigt skildrer sit miljø og sine karakterer, og den tid, man som publikum investerer i filmen, der er primus motor for den helt særlige Béla Tarr'ske billedmagi, der har inspireret mange yngre filmskabere, blandt andre Susan Sontag og guldpalmevinderen Gus van Sant, til at slå ind på en kunstnerisk kurs. Selv insisterer Tarr på, at det ikke er film, så meget som det er maleri, der har inspireret ham til sine stærkt visuelle film, og han fremhæver især den hollandske renaissance-maler Breughel for hans evne til at male mennesker i store mængder, men samtidig sikre, at hver enkel person har sine egne selvstændige træk.

"Mennesker er ikke en anonym masse. Jeg vil vise deres øjne og deres reaktioner. Mine film handler om fattige folk, og jeg vil vise, hvordan de overhovedet er i stand til at overleve noget som helst – det vil sige, hvem de er," fortæller Tarr i et interview af Thure Munkholm. "Alle fortællinger ligner hinanden og stammer i bund og grund bare fra det gamle testamente. Det er det samme lort om og om igen. Jeg har ikke brug for at fortælle dig en historie. Den kender du udmærket godt i forvejen. På den måde er jeg ikke rigtig en filminstruktør. Jeg er bare en mand, der vil fortælle noget om vores liv og vores omgivelser. Det er bare mit synspunkt." En ydmyg holdning for en instruktør, der er ofte bliver trukket frem som selve argumentet for, at filmkunsten ikke døde i 60'erne, men for længst har fået nye ben at gå på.

Om denne, sin erklærede sidste film, siger han: "Vores film følger op på spørgsmålet: 'Hvad blev der egentlig af hesten?' Ohlsdorfer, vognkussen og hans datter lever i deres ydmyge bolig på landet. De lever af hårdt arbejde: kilden til deres eneste indtægt er hesten og vognen – den lever de af. Faderen kører ture, datteren holder huset. Det er et fattigt og uendeligt monotont liv. Deres tillærte bevægelser og skiftene i årstider og tid på døgnet dikterer den rytme og rutine, der så grusomt er påført dem. Filmen portrætterer dødeligheden, med den dybe smerte som vi, der er underlagt dødsdommen, alle føler."

CAST

Erika Bók
 János Derzsi
 Mihály Kormos
 Ricsi

CREDITS

Instruktør:	Béla Tarr
Manuskript:	Béla Tarr, László Krasznahorkai
Co-instruktør og klip:	Ágnes Hranitzky
Kamera:	Fred Kelemen
Scenografi:	Sándor Kállay
Musik:	Mihály Víg
Producenter:	T.T. Filmmühely, MPM FILM, Vega Film, zero fiction film
Land, år:	Ungarn / Frankrig / Schweiz / Tyskland, 2011
Længde:	Min. 146

Importeret med støtte fra DFI

IMPORTERET AF ØST FOR PARADIS

Yderligere information og billedmateriale findes på
<http://distribution.paradisbio.dk>

eller kontakt:

Line Daugbjerg Christensen
 Direktør

Øst for Paradis
 8611 6444
ldc@paradisbio.dk

